

Et strejf af fortiden – at fiske med silkeline

Tekst og fotos: Bo Halle

Lige siden jeg begyndte at fiske som barn, har jeg været fascineret af fiskegrej lavet af naturmaterialer.

Min bedste vens far havde en forkærlighed for Hardy grej, og det kan ikke tælles på fingre og tæer, hvor mange gange jeg kiggede i hans Hardy kataloger og drømte om den dag, hvor jeg blev ejermand af en vaskeægte, Hardy splitcane stang. Der skulle gå mange år, før den drøm blev opfyldt. Faktisk skete det først i 2007, da min bedre halvdel i smug havde lagt en tilstrækkelig stor mængde penge til side for i al hemmelighed at indkøbe en splinterny Hardy Gladstone 7' #4 splitcane stang, som hun forærede

mig. Behøver jeg at nævne, at hun stadig er min bedre halvdel?

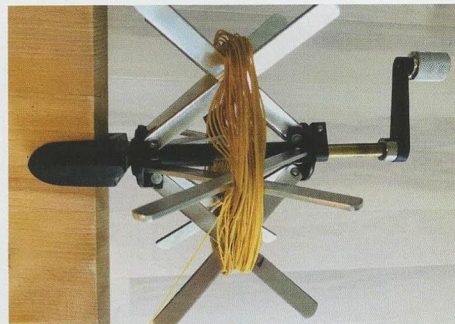
Jeg har siden haft stor fornøjelse af denne stang, særligt når jeg har gået ved de sydengelske kalkstrømme River Itchen og Test's bredder. Her er det hele gået op i en højere enhed med en tørløse for enden af forfanget. Det kunne ikke blive mere retro, eller det tænkte jeg i hvert fald indtil for et par år siden, hvor jeg fandt interesse for endnu et naturmateriale: silke.

Silke og silkelinens historie

Silke er den naturlige tråd, som produceres af silkeormen, der er silkesommerfuglens larve. Silke-

sommerfuglen stammer fra det nordøstlige Kina, og måden at fremstille silke på blev i mange år hemmeligholdt af kineserne, men opskriften blev smuglet ud af Kina omkring år 550. Ifølge den gamle og for længst afdøde kinesiske filosof Konfucius, kan opdagelsen af silke spores helt tilbage til cirka 3000 år f.Kr. Legenden siger, at den kinesiske kejserinde

Silkeflueliner skal tørres efter brug for ikke at rådne. Her benyttes en dedikeret Fly Line Winder.

Selvom grejet ikke er topmoderne, kan det stadig fange fisk, og fornøjelsen er uden sidestykke, når alt går op i en højere enhed. Her en bækkørred fra River Itchen, East Lodge beat i Sydengland.

Xi Ling Shi drak te i en have med morbærtræer. Fra morbærtræets grene faldt en silkepuppe ned i hendes kop. Den varme te opløste puppens ydre lag, og da kejserinden forsøgte at fiske pubben op af koppen, opdagede hun, at den indeholdt en lang fin tråd, silketråden. Silken, som vi kender i dag, er produceret af den fremavlede silkeorm Bombyx Mori, hvis silketråd normalt er mellem 300 og 900 meter lang.

Trods det faktum, at silke har været kendt i årtusinder, var det dog først i begyndelsen af 1900-tallet, at

verdens første silkeflueline så dagens lys. Før dette benyttede man liner af hestehår. En stor udfordring ved liner af hestehår var at tapere linen, således at lineendens diameter blev nær datidens forfang lavet af silkeorm gut. Udfordringen tog den engelske naturelsker og grej-producent Peter Duncan Malloch (1852-1921) op. Som led i den proces angav han, at *"the taper and the necessary rod-loading weight could be integrated into the line itself"*. Løsningen kom til verden i 1908, hvor den første flettede silkeflueline blev produceret under mærket Kingfisher.

Silkeliner skal præpareres med fedt forud for fiskeriet for at være flydende. Her ses de to hyppigst benyttede former for linefedt fra henholdsvis Terenzio og Mucilin.

Taperingen var her, som angivet af Malloch, "indbygget" i linen under fletteprocessen og ikke ved en efterfølgende coating udenpå kernen. Isfuglen (på engelsk Kingfisher) var i øvrigt også varemærket for Mallochs grejbutik i Perth, Skotland. Som nogen af jer sikkert ved, ser man stadig lejlighedsvis gamle Kingfisher liner til salg på eBay.

Efter at nylon og senere PVC blev udviklet i efterkrigsårene til masseproduktion af flueliner, faldt interessen for silkeflueliner drastisk. I dag er det således kun sjældent, at man ser en fluefisker ved åen benytte sig af denne i mine øjne fascinerende linetype.

Den første flettede silkeflue så verdens lys i 1908 og blev produceret af Kingfisher.

Fordele og ulemper

Er silkeflueline så udelukkende værd at bruge tid på, hvis man finder det historiske interessant, eller har linetyper også fordele? Svaret er ja; der er fordele sammenlignet med nyere linetyper.

Silkeflueliner er omtrent 30% tyndere end en tilsvarende moderne syntetisk flueline. En reduktion i diameter på 30% medfører en tilsvarende reduktion i overfladeareal. Nedsat overfladeareal er en fordel under kastet. Vindmodstanden er mindre, hvorved linen ikke så nemt påvirkes af vindstød. Samtidigt

lander linen mere elegant på vandoverfladen med mindre sprøjt end en tilsvarende syntetisk line. Under udtrætning af fisk er vandmodstanden mindre, og trækket i linen fra vandet alene reduceres derfor også. Dette, kombineret med at silkeflueliner ikke har nogen "hukommelse", og strækbarheden er minimal, gør, at følelsen/fornemmelsen og linekontrollen er i særklasse.

En ulempe er anskaffelsesprisen, der for de bedste silkeflueliner ligger omkring 1200-1600 kr. Med korrekt vedligeholdelse kan en sådan line dog holde i

mange år trods hyppig brug, hvorfor den årlige udgift næppe er højere end for en syntetisk line.

Vedligeholdelsen er dog mere tidskrævende end for en syntetisk line. Silkeliner er i sig selv ikke flydende. Man skal derfor, inden dagens fiskeri starter, smøre linen med fedt. Hvis man køber en Terenzio silkeflueline, medfølger der fedt til mange ganges brug, og ellers bruger de fleste den røde Mucilin fedt, som er uden silikone modsat den grønne Mucilin. Meget vigtigt er det, at linen, inden den præpareres, er fuldstændig tør, da man ellers risikerer, at fugten lukkes inde i linen, hvilket kan medføre råd. Af samme grund skal man efter en dags fiskeri sørge for at rulle linen af hjulet og eksempelvis hænge den i store tørn henover et kosteskaf eller lignende, så den kan tørre. Alternativt kan man investere i en dedikeret såkaldt Fly Line Winder og spinde linen på denne under tørring.

Boksen til en Terenzio silkeflueline er ligesom linen gennemført i retro-stil.

Til tørring af linen kan et kosteskaf som tidligere nævnt fint bruges, men ellers kan en Line Winder erhverves via nettet (www.fishingtackleandbait.co.uk). Alternativt kan den købes i en af de velassorterede grejbutikker i Sydengland, når man alligevel skal derover for at teste sin nyindkøbte silkeline i en af de lokale kalkstrømme som eksempelvis River Itchen.

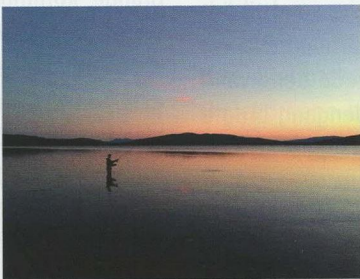
God fornøjelse til dem, der måtte tage udfordringen op. I vil næppe fortryde det ■

Hvis du vil i gang

Har ovenstående givet dig lyst til at prøve kræfter med silkeline fluefiskeri, er eksempler på silkeflueline af høj kvalitet henholdsvis Phoenix (<https://www.phoenixlines.com>) og Terenzio (<https://www.terenziosilklines.com>). Disse er ret dyre med en pris omkring \$150-200, men billigere alternativer særligt fra Kina kan også fås. Eksempelvis fra Zhu (<http://www.zhurod.com>) hvor prisen er nede på \$50.

ANNONCE

SKÅLESTRØMMEN FLY FISHING

FISKE EFTER ØRRED OG FJELDØRRED 4 TIMER NORD FOR TRONDHEIM I NORGE - WWW.SKÅLESTRØMMEN.NO